

2020. március 15.

Kálmánháza, Mandabokor, Felsősimá

Istentisztelet címe: Boldogság, biztonság, békesség

(1. dia) „Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtetnek.” Mt 5,6

Szeretett Gyülekezet!

Folytatjuk a néhány héttel ezelőtt elkezdett sorozatunkat, melyben Jézus „boldogmondásait” vesszük sorra. Amikor tavaly összeállítottuk a 2020-as istentiszteleti témákat, s beosztottuk vasárnapról-vasárnapra, hogy milyen témák, illetve igeszakaszok kerülnek majd napirendre, nem gondoltuk volna, hogy mennyire felértékelődik ebben a most kialakult helyzetben ez a téma. Boldogok! – mondja Jézus, s hangzik ma, 2020. március 15-én, mikor nemzetünket, Európát, az egész világot áthatja az aggodalom, s az abból fakadó kétségbeesés és boldogtalanság. Ahogy Jézus korában, úgy ma is az egyik legnagyobb probléma,

hogy az emberek alapvetően nélkülözik a boldogságot, a biztonságot, a békességet. Korunkban (is) ebből van a legnagyobb hiány. Lehet, hogy ebben a most kialakult helyzetben hazánkban több mindenből van hiánycikk (kézferőtlenítő, folyékony szappan, szájmazsk, stb.), de a bűneset óta **(2. dia)** az ember életében alapvető „hiánycikk” a boldogság, a biztonság, a békesség. Ennek nélkülözése vezetett oda, hogy az emberek boldogtalanok, bizonytalanság veszi körül, rettenetes félelemben élnek és hihetetlen békétlenség hatja át a kapcsolataikat, családok – és nemzetek életét. Ki lettünk szolgáltatva mindezeknek a dolgoknak. Azáltal, hogy Istent elhagyta az ember, vele együtt elveszítette a boldogságot, a biztonságot és a békességet, és beköltözött a boldogtalanság, a félelem, a bizonytalanság és a békétlenség az ember életébe. Ezzel a –tlan, –tlen fosztóképzővel is érzékelteti a magyar nyelv, hogy az ember meglelt fosztva mindattól, amit igazán értékesnek vélt. S

mondjuk ki őszintén, ezek alapvetően is, de korunkban különösen nagy kincsnek számítanak.

Jézus, amikor elmondja a hegyi beszédet, azon belül is a boldogmondásokat, akkor olyan alapvető emberi szükségleteket fogalmaz meg, amely nélkül nem képes az ember élni. Sajnos a Sátán felkínál az embernek, és nagyon sokan élnek is a **(3. dia)** hamis boldogsággal, hamis biztonsággal, hamis békességgel. Jézus valami olyat kínál fel, amit nem lehet pótolni, megvásárolni, levenni a polcról. Ezt Jézustól kérni lehet, és azt az ígéretet kaptuk, amit Ő mondott:

(4. dia) „Azt mondom azért nektek: kérjétek és kaptok, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek. ¹⁰Mert mindenki, aki kér, kap, aki keres, talál és aki zörget, annak ajtót nyitnak.” Lk 11,9-10. Jézus azért jött, Ő azért mondta el a Hegyi beszédet, a boldogmondásokat, hogy felhívja a figyelmet arra az alapvető „hiánycikkre” az életünkben, és felkínálja az embernek, hogy ezt

a „hiánycikket” Ő tudja pótolni, meg tudja adni, ha kérjük Tőle. Ő tud, Neki van hatalma boldogságot, biztonságot, békességet adni! Boldoggá tud tenni, áthathatja az életedet az a krisztusi boldogság, nem kell, hogy a félelem uralkodjon rajtad, hanem biztonságod, a jövőd záloga Őbenne lehet, és Ő másfajta békességet ad, mint amit a világ kínál. Ezért mondja, s ezért tesz különbséget aközött, amit Ő ad és aközött, amit a világ kínál:

(5. dia) „²⁷Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen!” Jn 14,27

Jézus a boldogmondás-prédikációval arra az éles különbségre szeretne rávilágítani, hogy **(6. dia)**

- akkor leszel boldog, hogyha lelki szegény vagy, mert akkor lesz tied a mennyek országa. Azaz, amikor rádöbben szarra, hogy semmi sincs, és ebben a hiányban látod meg az Istenre való ráutaltságot és

akkor lehetsz igazán gazdag, mert tied az a drága kincs, ami ebben a világban nem érték, de számodra mégis a legnagyobb kincs lesz, hogy a mennyek országát Ő neked adja.

- **(6/a dia)** akkor leszel boldog, ha tudsz sírni, mert akkor fogsz tudni Őáltala megvigasztalódni. Hányan siránkoznak, vagy más asszony, más férfi vállán sírják el a bánatukat, és nem tudnak igazán megvigasztalódni. Hányan siránkoznak és mindennel elégedetlenek és hálátlanok, de amikor Jézus a sírásról beszél, akkor e mögött az van, tudtál-e már könnyek között bocsánatot kérni? Mert az őszinte bűnbánó szívet tudja Ő egyedül megvigasztalni.

- **(6/b dia)** akkor leszel boldog, ha szelíd vagy, mert akkor öröklöd a földet. Nem az erőszakosoké, nem a hangadóké, nem az ügyeskedőké ez a föld, még akkor sem, ha úgy tűnik, hanem azoké, akikben az a krisztusi indulat van, mert hosszú távon a szelídség,

a szeretet, az alázat győzedelmeskedik. Így győzedelmeskedett Krisztus is! Jézus nem a hatalom szeretetével, hanem a szeretet hatalmával élt ezen a földön. Aki így él, csak az örökölheti a földet.

A mai alkalmunkon pedig arról hallhattunk, Jézus mondja: **(7. dia)**

„**‘Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtetnek.’**”.

Ahogy a korábbi igehirdetéseimben is említettem, most is azt a megállapítást kell tennem, hogy ebben a világban mintha éppen az ellenkezőjét láthatnánk. Mintha senkit nem érdekelne az igazság. Múltkor – a világ boldogmondásánál említettem, hogy ma inkább azt mondanák **(8. dia)**:

- Boldogok a **hazugok**, mert az igazságot senki nem érdekli, és a helyreigazító cikk úgyis csak néhány hónap múlva jelenik meg és már senki nem fog rá emlékezni.

- Boldogok, akiknek **semmiben nincsen hiányuk**, mert ők minden vágyukat kielégíthetik.

A világban mintha pont az ellenkezőjét látnánk, tapasztal-
nánk. Ha igazságról és igazságtalanságról van szó Igénk-
ben, akkor elengedhetetlen, hogy ezen a mai istentisztele-
ten ne említsem meg, és ne hivatkozzak arra a csodálatos
történelmi eseményre, mely aztán tragédiába torkollott, az
1848-49-es forradalom és szabadságharc eseményeire.
Történelmi nagyjaink, hőseink valami belül, a szívük bel-
sejében megfogalmazott történelmi igazság utáni vágyukat
fejezték ki, adtak neki hangot, és ez indította el őket, hogy
valami olyan mellett álljanak ki, ami az igazság eszméje.
A szabadság – és az igazság utáni vágyuk valami hatalmas
erőt kovácsolt a nemzet testébe, amelyet aztán tragikus
módon próbáltak elfojtani. Olyan megrendítő, ahogy az
1849. október 6-án kivégzett hazafiak utolsó mondataikat
elmondták, aztán hőstetteik a magyar történelem meghatá-
rozó részei lettek. **(9. dia)**

Kiss Ernő (1799–1849) örmény honvéd altábornagy
*„Istenem, az újkor ifjúsága egész ember lesz-e? Árpádok
dicső szentjei virrasszatok a magyar ifjúság felett, hogy
Krisztusé legyen a szívük és a hazáé az életük.”*

(9/a dia) Láhner György (1795–1849) német honvéd tá-
bornok
*„Krisztus keresztje és a bitófa oly rokon. És az isteni áldo-
zat mellett oly törpe az én áldozatom.”*

(9/b dia) Lázár Vilmos (1815–1849) örmény honvéd ez-
redes
*„Ki tehet arról, hogy ilyen a magyar sorsa? Krisztus ke-
resztje tövében érett apostollá az apostolok lelke és bitófák
tövében kell forradalmárrá érni a magyar lelkeknek.”*

(9/c dia) Nagysándor József (1803–1849) magyar hon-
véd tábornok
*„De rettenetes volna most az elmúlásra gondolni, ha sem-
mit sem tettem volna az életemben. Alázatosan borulok
Istenem elé, hogy hőssé, igaz emberré, jó katonává tett.”*

(9/d dia) Török Ignác (1795–1849) magyar honvéd tá-
bornok
*„Nemsokára Isten legmagasabb ítélőszéke elé állok. Éle-
tem parányi súly csupán, de tudom, hogy mindig csak Őt
szolgáltam.”*

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

(10. dia) Vécsey Károly (1803-1849) magyar gróf, honvéd tábornok

„Isten adta a szívet, lelket nekem, amely népem és hazám szolgálataért lángolt.”

(10/a dia) Schweidel József (1796–1849) magyar honvéd tábornok

„A mai világ a sátán világa, ahol a becsületért bitó, az árulásért hatalom jár. Csak egy igazi forradalom, a világ új forradalmi embersége söpörheti el ezt az átkozott, meghasonlott világot.”

Schweidel József hazafi és mártír nagyon jól megfogalmazta és ráérezett, hogy mi van ebben a világban. Hogy az Ördög az igazságot és az igazságtalanságot hogy össze tudja keverni.

S ha már erre a történelmi eseményre emlékszünk, az igazság és az igazságtalanság szövevényes tragédiájára, hadd említsem meg Sárosi Gyula költőnek azt a versét, melyet 1849. tavaszán írt és a császári udvar adott engedélyt a kiadására, mit sem tudva, hogy az igazság és az

igazságtalanság hogyan mutatkozik meg versében **(11. dia):**

Magyarok felé

Sárosi Gyula: Éljen egész világszerte...

Éljen egész világszerte

Jelasicsnak híres tette

Az Istennek bő áldása

Kamarillát látogassa

Örvendezzen nagy hírnévnek

A sárga-fekete színnek –

S Windisch-Graetznek hősisége

Éljen vitéz harci népe

Híres magyar dicsőség

Legyen gúny és nevetség

Szálljon, magyarok, rátok,

Szégyen, gyalázat, átok!

A magyarok nemzete

Vessen emlékezete

Ássa sírját magának

Magyarok táborának

Debrecen, 1849 tavaszán

Császári udvar felé

Történelmi nagyjaink harcoltak valamiért – nem kibővíthetve hőstetteiket –, ami történelmi igazságtétel, Petőfi-től Batthyányiig, a költőktől a szabadságharcosokig, ami egy szabadságra vágyó nemzetben megfogalmazódott, az igazságérzet, és minden, ami egy hazájáért felelősséget érzett emberben rezonált. Harcoltak valamiért, ami nemes, ami jó.

Nem szembeállítva, de mégis kimondva, hogy Jézus nem ilyen igazságról beszél, mert Ő nagyon jól tudta, hogy ezen a földön nem fogják megtalálni az igazságot. Miért? Mert mindenkinek más és más lesz az igazság. Éhezni és szomjazni az igazságot egyet jelent a Jézus után vágyó szomjúhozással, mert Ő saját magáról mondta **(12. dia)**: „**Jézus így válaszolt: Én vagyok az út, az igazság és az élet**” Jn 14,6. Akik Jézus Krisztus után szomjúhoznak, az Ő igazsága után, azok betelnek vele és megelégtettek. Egyébként pedig mindig egy oldhatatlan szomjúhozást, éhséget fog érezni az ember, mert – ahogy korábban utal-

tam rá – más az az igazság, más az a boldogság, biztonság, békesség, amit a világban kínálnak és más az, amit Jézus Krisztus kínál. Az éhezésben és a szomjúhozásban benne van a lelki éhség, a vágyódás az igazság után. De milyen igazság után. Különbséget kell tenni aközött, amit ebben a világban igazságnak nevezünk, és amit Jézus mond igazságnak. A világban kínált „igazságban” mindig lesz valami hiányérzetünk. Mindig valami hiányozni fog belőle. Lesznek részigazságok, csorbult igazságok. Egy nagyon egyszerű példával hadd érzékeltessem, kicsit megvilágítva azt az óriási dilemmát, amely egy ország első emberének, Magyarország miniszterelnökének a dilemmája. Az egyik azt mondja az országban, ebben a kialakult járványügyi helyzetben be kell zárni az összes oktatási intézményt. A másik azt mondja, még várjunk, mert fel kell rá készülni. Több, mint 1,1 millió gyermeket „szabadítanak rá” a szülőkre, mellyel elhelyezési – és felügyeleti gondot okoznak a társadalomnak. Nagy dilemma. Kinek van igaza? Én most

ebben nem szeretnék állást foglalni. A pedagógusok egy része azt mondja, nyitva tartani, ez a felelőtlen döntés, a másik azt mondja, nem vagyunk rá felkészülve, bezárni felelőtlen döntés. A gyermekes egészségügyi dolgozókkal mi lesz, hogyan oldják meg a gyermekfelügyeletet, miközben bent kellene lenni a munkahelyükön, hogy ne omoljon össze az egészségügy. Lehetne ezt még sorolni, cifrázni. Hihetetlen nyomás nehezedik ilyenkor a döntéshozókra. Hatalmas dilemma, mert mindenki a maga igazát mondja. Nagyon nehéz döntést hozni. Ezzel csak arra szerettem volna rávilágítani, hogy kinek, mikor van igaza? Mert tudjátok, a világ sok mindent kínál! Így kínál **(13. dia)**: rész-igazságokat, féligazságokat, áligazságokat. Kettőből biztos, de egyszerűsítsük, mind a háromból valami hiányzik.

(14. dia) Jézus pedig arról beszél, Ő maga az igazság. Minden, ami rajta kívül van, az rész, - fél, - és áligazság. Jézus itt **(15. dia)** a δικαιοσύνη szót használja, ami annyit jelent: Isten igazságának a cselekvése. Amikor Jé-

zus azt mondja: „**Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtetnek.**”, akkor nem arról a kíváncsatos (enyhe) éhség – és szomjúságérzetről van szó, amely elengedhetetlen feltétele egy kíváncsatos étkezésnek és ivásnak. Az élelem és a víz kényszerű, keserves kíváncsáról van szó, amikor az ember tudja, hogy így nem maradhat sokáig életben. A görög nyelvben az „éhezni” és a „szomjazni” igék után általában birtokos eset áll. Vagyis a kenyérből eszik, a vízből (korsóból) iszik az ember.

Itt viszont **(16. dia)** tárgyesetet használ Jézus. Ennek jelentése az egész kenyeret, a teljes korsó vizet vágyakozza az ember. Akik így vágyakoznak Isten akaratának, igazságának teljesítésére, csak azok „laknak jól”, azaz elégtetnek meg. Akik Jézussal összekötötték az életüket, akik megismerték Őt, mint igazságot, azok különbséget tudnak tenni az igazság, valamint a rész, - fél, és áligazság között.

Luther olyan csodálatosan megfogalmazta mit jelent a szomjúság és éhezés ebben a formában **(17. dia)**: „*Nem*

azt a parancsolatot kaptátok, hogy térden csúszkáljatok egy sarokban vagy egy magányos helyen, hanem rohanjatok ki onnan, ha ott voltatok, és szánjátok oda kezeteiket, lábatokat és egész testeteket, hogy megtegyetek mindent, amit meg kell tennetek, és amit megtehettek. Mi azt a parancsot kaptuk, hogy olyan éhséggel és szomjúsággal éhezünk és szomjúhozunk az igazságra, amely nem csökken, nem szűnik meg és nem elégül ki soha, és ne keressünk mást, és ne törődjünk mással, mint az igazság betöltésével és fenntartásával, fittyet hányva mindenre, ami ebben hátráltat. Ha már az egész világot nem téríthetjük meg, legalább azt tegyük meg, ami tőlünk telik.”

Ezek a mondatok különösen is érvényesek ebben a kialakult veszélyhelyzetben, de akkor is, mikor nincsen ilyen kiélezett járványügyi próbatétel. Jézus azt mondja, csak azok az igazán boldogok, akik Jézusra, mint magára az igazságra éheznek és szomjúhoznak, s csak ők fognak megelégtetni.

Az első négy boldogmondás a lelki fejlődés lépcsőfokait tárja fel előttünk. **(18. dia)** Mindegyik az előző mondásra épül, ugyanakkor alapul szolgál a következőnek is. Először lelki értelemben „szegények” („koldusok”) vagyunk, azaz beismerjük és kijelentjük teljes Istenre való utaltságunkat, rászorultságunkat, ahogy a koldus a kenyérre van rászorulva.

Aztán sírunk ennek oka miatt, ami nem más, mint bűneinknek mérhetetlen száma, az elveszett – és kárhozatállapotunk miatt. Ezután következik a harmadik lépcsőfok: szelídeknek, alázatosaknak és gyengédeknek kell lennünk embertársainkkal szemben.

Végül éhezünk és szomjazunk kell az igazságra. Mit érne ugyanis bűneink megvallása és megbánása, mit érnek igazi természetünk feltárása Isten és ember előtt, ha itt megrekednénk? Bűnös voltunk beismerése az igazság éhezésére kell, hogy ösztönözzön bennünket.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Ha ezek ott vannak az életünkben, akkor lehetünk igazán boldogok. **(19. dia)** Boldogságunknak, biztonságunknak, békességünknek forrása a Jézussal való közös élet. Nincs más, mert nélküle boldogtalanság, bizonytalanság, békétlenség, rész, - fél, - és áligazság van, Vele és Benne teljes igazság, boldogság, biztonság, békesség!

Ámen!